

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia

Să vă deșteptați, voi, cei de strajă de la ieslea Mea de cuvânt. Glasul trâmbiței Mele Verginica a sculat tot cerul în sus și în jos ca să coborâm în grădină și să ne împărțim în lături, că e zi de har, e zi de trezie, e zi de veghe dulce, fiilor. Amin.

Eu, Verginico, te am pe tine mare semn între cei din cer, acum, la sfârșit; acum, la vremea venirii Mele pe pământ cu sfinții. De când tu ești cu cei din cer, s-a liniștit cerul de așteptarea cea mare și lungă și se uită la coborârea Mea pe pământ cu cei din cer. O, de când te-ai născut și până te-am pețit ca să-Mi fac trâmbiță din duhul și din trupul tău, am așteptat cu înfiorare primul Meu cuvânt prin glasul tău. Te-am pregătit ca pe ce aveam Noi mai scump pe pământ. Te-am învățat, te-am curățat, te-am așezat, și apoi am luat cuvânt prin glasul tău. Mare a fost ziua aceea, ziua de Paști a anului 1955 când glasul Meu a sunat cuvânt pe pământ prin glasul tău, și te-am numit atunci cu nume nou, și ți-am spus: trâmbița lui Dumnezeu. Am lucrat apoi prin tine douăzeci și cinci de ani pe pământ, căci tu erai trâmbița Mea prin care Eu grăiam, iar la glasul Meu se adunau de ici, de colo, inimi cu dor în ele, căci glasul Meu era așa de dulce atunci, că lăsa omul coasa și venea la tine ca să Mă audă pe Mine. Eu când vedeam că le place izvorul, am căutat să-Mi fac oi din cei ce veneau, și îi învățam ce este oaia și ce este capra și ce este lupul, și la mulți le dădeam putere să se facă oi, fii ai împărăției cerurilor. O, dar nu era omul deprins cu inimă curată, că vai de cetatea peste care nu este prooroc, Verginico! Cine să le spună la oameni cum sunt Eu și cum vreau Eu? Cine dacă nu este prooroc de al Meu între oameni? Tu erai copil plâpând în fel și chip, dar glasul Meu cel prin gura ta îmbia omul la viață, la iubire, la dor de cer. Și veneau, Verginico, cu multul, dar Eu nu puteam să le cer viața, că nu Mi-o dădeau. Lupul se trezise și el la glasul Meu, și M-a cunoscut și, de teamă că rămâne flămând și gol, Mi s-a așezat în cale ca să-și ocrotească avutul. Dar și Eu luptam ca să-Mi fac miei din oameni, și să-i nasc din cer apoi, și să-i învăț să moară pentru viața lor, și apoi să-i am vii cu viața și să Mi-i pasc spre pășunile cele veșnice, să Mi-i pasc până în cer, Verginico. Tu primisei mare har de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt, și îți lua foc inimioara de mila după om. Eu eram în pieptul tău și ardeam în el, iar tu ardeai în Mine, și te-ai făcut rug aprins, rugul din care Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi slobozeam glasul ca pe muntele unde Eu am vorbit cu Moise, din rug. Numai cu Moise am vorbit Eu din rug, și atunci rugul era înger, dar acum rugul erai tu, și din el am grăit la mulți. Dar unde sunt aceștia? Moise este viu, și cu Mine lucrător, dar aceștia cu care Eu atâta am vorbit prin rug în zilele tale, unde sunt aceștia?... Unde sunt aceștia?...

– *Bunule Doamne, cum să-ți mângâi durerea după ei? Îi iau în brațe pe cei de azi copii ai Tăi și ți-i pun pe rană ca să Te mângâi cu ei pentru cei de atunci care s-au întors la vărsătura lor. Când eram în închisoare, Te rugam plângând să mă scoți să merg la ei ca să nu se piardă fără glasul Tău care-i striga mereu să vină după Tine. Nici atunci, că era vremea rea, nu voiau cu Tine, dar acum, când a venit vremea Ta cea bună! În vreme rea, toți caută la Tine, dar în vreme bună nu vin, și își trăiesc viața lor, și pe a Ta o lasă, bunule Doamne. Dar aceștia n-au rămas cu Tine nici la rău, nici la bine, nici pe soare, nici pe furtună, căci omul când are nu prețuiește și e prea greu acest păcat și îl osândește cu multul pe om. Dacă le-ai fi vorbit prin înger, mai era cum mai era, dar ai venit Tu după ei. Tu, nu înger a venit după ei, și ei n-au dat viața lor pe viața Ta. Acum eu sunt cu cerul, iar ei sunt în lume. Tu ai întrebat cu durere unde sunt aceștia. I-ai întrebat pe ei. Pe nimeni n-ai întrebat decât pe ei. Ziua mea de venire în cer lângă Tine a fost zi de mare durere pentru mine, că ei n-au stat cu Tine nici cât am fost eu între*

ei, iar apoi, unul câte unul au dat de pe ei slava Ta și viața Ta. Mă uit și azi după ei, dar în zadar. S-au dus și n-au mai venit, Doamne.

– Eu, Verginico, n-am voit să te supăr pe tine dacă am strigat și am zis: «*Unde sunt aceștia?*». Am zis pentru ei, nu pentru tine. Acum tu ești pe nori de îngeri și de sfinți în slavă și în sărbătoare, că mare este ziua ta în cer și pe pământ, și nu poate să fie ea zi de durere. Hai să Ne bucurăm, hai să întărim rodul cel ivit prin cei ce au rămas de la tine, din lucrarea Mea cu tine. Hai să le dăm celor ce stau la masă și celor ce împart din ea. Dacă din cei de atunci n-au voit să fie apostoli și prooroci și ucenici și lucrători de daruri și de haruri și de Dumnezeu, Noi am biruit apoi prin Sângele Meu, precum este scris despre cei ce au biruit prin Sângele Mielului spălându-și veșmintele în Sângele Lui. Și I-am făcut Tatălui împărăție și preoți și tron pe pământ, precum era scris să fac. Am biruit, Verginico, și lucrarea Mea cu tine a dat rod. Hai să întărim rodul, să-l udăm, să-l desțelenim, să-l plivim, să-l încălzim și să-l iubim, căci rodul este cel iubit după multă trudă. Amin.

– *Mă fac, Doamne, trâmbiță din cer de lângă Tine și sun în cele patru laturi ale pământului și chem pe toți la împărăția Ta.*

Veniți spre împărăția Domnului, o, fii ai lumii, o, fii ai oamenilor! Domnul Iisus Hristos I-a făcut Tatălui împărăție și preoți ca să împărățească pe veci. Precum era scris să facă, așa a făcut. Glasul venirii Lui sună pe pământ din ziua de Paști a anului 1955 și până azi, și până în ziua arătării Lui cu trupul văzut de tot ochiul, căci El a zis atunci: «Vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă, și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui de la marginile cerurilor și până la celelalte margini». El a spus aceasta pe când învăța pe ucenicii Săi și le spunea lor despre venirea Lui. A spus că va aduna pe cei aleși ai Lui cu sunet mare de trâmbiță. Amin.

Când trâmbița sună și voi auziți, alegeți-vă pentru împărăția Lui, alegeți-vă, o, fii ai oamenilor, ca să vină Domnul la voi să vă adune pentru scăpare și pentru masa venirii Lui. Masa este pusă, și sunt meseni la ea, și mesenii așteaptă pe Mire. Pământul român poartă pe el masa Domnului, cuvântul venirii Lui, muntele cel sfânt din care El grăiește peste pământ. Când trâmbița sună și voi auziți, alegeți-vă pentru împărăția care vine pe pământ, ca să fie numai ea apoi. Viață curată întru toate, cămășuță albă și iubire cerească, aceasta cere Mirele Care vine. Și El vine și va da fiecăruia după cum este viața sa, fapta sa. Amin, amin, amin.

Acum, Doamne, să ne bucurăm cu rodul cel de pe masă, cu fiii cuvântului Tău, care au rămas cu Tine și cu mine și care au adus rod din rod. Să ne bucurăm de rod, căci rodul e bucuria, nu altceva e bucuria. De cei ce s-au lăsat să fie apostoli și prooroci și ucenici ai acestei lucrări de trâmbițare pentru venirea Ta, să ne bucurăm de ei, căci fericiți sunt cei care-și spală veșmântul în Sângele Tău cel curățitor și de viață dătător.

O, copii străjeri în grădinița Domnului! Pace vouă! Toate cele din cer vouă! Putere vouă, copii sleiți de puteri, căci lucrul Domnului e greu, iar la rod trebuie mult lucru, și lucrul vă obosește, că e greu. Vă iau greul și vă dau cuvântul mângâierii ca să-l împărțiți, și să ia din el cei ce au lucrat pentru plata mângâierii. Vă mângâi inimioarele și trupușoarele și cu duhul liniștii cerești vă dăruiesc, și cu mâna mea vă mângâi. Aduceți Domnului truda voastră, că mare va fi bucuria voastră curând, curând. Stați trei de-ajuns în fața cuvântului de sus. Stați trei de-ajuns și împliniți de-ajuns cuvântul. Și vă mai rog, fiilor străjeri, aveți grijă de poporul Domnului ziua și noaptea cu strajă din loc în loc și cu multă veghe, și tot atât de mult să vegheze și fiecare, că mai e puțin, puțin, și vine Domnul cu toată slava Sa peste acest munte și peste voi, cei ce purtați pe Domnul. Amin.

Și dacă vom sta la masa de praznic, așezați-vă apoi din nou la masa cea din cer, la masa cea de cuvânt, că am de dat poporului povață în tot felul, și numai apoi vom împlini această zi de praznic sfânt al grădiniței pe care Domnul a pregătit-o pe pământ pentru El prin voi. Mare

podoabă este la Domnul mânuța harnică, mânuța pricepută în tot și în toate, și inima și mintea mari și cu totul dăruite ca să aibă de la Domnul apoi în ele și să facă pentru Domnul și pentru sfinți.

Poporule, poporule iubit, te voi umbri azi cu cuvântul cel povățuitor. Să ai grijă să-l împlinești, căci dragostea te va ajuta, numai s-o ai pe ea mai mare decât pe tine, fiule, așa cum am avut-o eu. Ai grijă mare pentru umilință, că trebuie să ai de ajuns această comoară mântuitoare și s-o iei de peste tot. Umilința în care te așează fratele tău nu e mândria lui, nu e răutate asupra ta, ci e datorie frățescă pentru ca să nu cazi. Iar cel ce nu primește vindecare, acela rămâne tot bolnav, bolnav de el însuși și plin de pretenții, dar nu la el, ci la frați. Cel ce se duce la doctor când e bolnav, acela nu se uită dacă e doctorul bolnav, ci se uită ce-i dă pentru vindecare, și îi spune doctorului durerea și rana lui. Iată, îi este omului frică de bătrânețe, dar de tinerețe nu-i este frică, iar Domnul așteaptă pe om să ajungă om întreg, om împlinit după statura Domnului.

O, popor iubit al acestei vremi cerești! Cel ce nu slujește cu duhul, acela trebuie să slujească cu trupul la nevoile bisericii, că biserica are multă, multă lucrare și cu duhul și cu trupul, căci locul unde Domnul locuiește cu omul, trebuie să fie rai, poporule iubit, rai curat întru totul, ziua și noaptea, loc binefăcător pentru Domnul și pentru om. Nimeni să nu caute ale sale, și aceasta să se facă cu cârmă și nu oricum, iar altfel nici un bine nu se pune la bine. Cine n-are har, să-l dobândească. Domnul este darnic cu toți cei ce-L iubesc pe El, căci scris este: «Voia celor ce se tem de El o va face, și rugăciunea lor o va auzi, și îi va mântui pe dânșii». Amin, amin, amin.

– Să mergem, Verginico, în casa întâlnirii. Vom sta cu ei la masă, și binecuvântată să fie masa cea de praznic, și iar vom poposi cu ei în cuvânt, că e zi de dragoste. Amin.

Eu, Domnul și Făcătorul vostru, v-am întărit, copii de la iesle, ca să vă am înaintea cuvântului Meu și să-l așezați în carte. «*Cel ce vindecă pe cei zdrobiți cu inima și leagă ranele lor*», Eu sunt Acela, și așa vă fac Eu vouă mereu, copii obosiți. Vreau, fiilor, să iau de pe voi durerile și apăsările ca să puteți voi pentru Mine. Și veți putea. Amin. O, câtă bucurie pe trâmbița Mea Verginica! V-a vegheat toată noaptea ca să vă fie bine și să stați înaintea Mea pentru ziua ei de praznic. Ea va înteti puterea ei cea de la Mine peste voi, și vă ajută, că e mamă, și e cerească și nu e pământescă, și e din cer mamă. Frumoasă e ziua ei între cei din cer. Și voi s-o faceți tot așa de frumoasă aici pe pământ, că toată iubirea cea pentru cer are plată scumpă de tot, fiilor.

O, poporul Meu! Să ne pregătim frumos de tot, și să întâmpinăm praznicul nașterii Mele cu alai de sărbătoare, și să dăm duh ceresc peste cei din acest sătuț. Să-i chemăm la sărbătoare și să le dăm daruri cerești și să le dăm ochi cerești și inimi noi să le dăm. Eu voi fi cu tot ajutorul, cu tot frumosul acelei zile și o voi sluji cu îngeri mulți și cu daruri, fiilor, și va fi frumos de tot, iar voi veți fi cei frumoși ai Mei.

Fiilor, fiilor, cei frumoși se uită mereu la ei ca să fie frumoși și ca să-i trezească pe mulți, fiilor. Eu am lucrat, ca un Stăpân ce vă sunt, și am făcut frumos și călduț în casa întâlnirii, căci când Eu voiesc, pot, și voi puteți. Amin. Acum, binecuvântată să fie lucrarea pe care ați făcut-o aici, de ați făcut foc în căsuță ca să fie cald, că Eu am rostit și am spus să terminați tot ce mai e de terminat și de orânduit pentru lucrul cel dus la bun sfârșit la această casă: casa întâlnirii. Așa o numesc și îngerii și sfinții: casa întâlnirii. Amin. Și voi face din ea și din grădinile cele de lângă ea căsuță cu povești și grădini de basm și vă voi da vouă bucurii, și de la bucuriile Mele cu voi se vor hrăni mulți, fiilor. Dar vreau să fiți harnici și să uitați de moleșală și de apăsare și de greu, că Eu vă sunt Stăpân și pot în voi, și voi putea mai mult decât oricând acum, la vremea venirii Mele, și vă voi ocroti pe voi ca în cer, și vă voi da mult, fiilor. Strângeți mult la Mine ca să aveți mult la Mine, și vă voi da împătrit, căci așa este darul celor harnici care stau ziua și noaptea înaintea Mea cu veghe și cu drag.

Mihail, arhanghelul Meu, ia în grijă toată ziua aceasta de serbare, că e îngerul Meu și al lui Verginica și al tău, poporul Meu. Iar noi să ne așezăm la masa cea de praznic sfânt și să ne dăm unii altora iubirea; iubirea cea de azi, iubirea noastră întru una, iar Tatăl să Se mângâie cu ea. Amin, amin, amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Îmi încep și Îmi termin fiecare cuvânt de peste voi, fiilor. În acest nume să lucrați și voi tot ce lucrați, ca să fiți binecuvântați. Amin.

O, poporul Meu, să te înveți să nu uiți că Eu te privesc mereu ce faci și ce vorbești și ce gândești și unde mergi și de unde vii. O, să nu faci să nu pot Eu vedea tot mersul tău înăuntrul tău și în afara ta, că te-am învățat lucrarea îngerească, și ți-o voi cere, poporul Meu. Nici Eu n-aș fi putut veni fără mărturisire de la Tatăl, fără să Mă fi făcut cunoscut pe deplin îngerilor și sfinților și oamenilor.

V-am învățat, fiilor, să mărturisiți unul pentru altul, să vegheați unul pentru altul. Dar azi vă învăț frumusețea acestor lucrări, și cu trâmbița Mea Verginica lucrez peste voi, ca să slăvim ziua ei, fiilor. Amin.

Să Ne așezăm la masa de lucru, Verginico. Ales între popoare trebuie să fie poporul Nostru. Purtarea lui trebuie să fie aleasă, că îl privesc pe el îngerii și sfinții și oamenii; îl privesc cum vorbește, cum gândește, cum lucrează, cum merge, cum plânge, cum râde, cum doarme, cum se scoală, cum se roagă și cum primește, Verginico. Amin.

– Ascultarea și iubirea ei îl va desăvârși pe poporul nostru, Doamne. Cei ce n-au liniște în suflet, din pricina neascultării nu au, căci neascultarea îi aduce omului neliniște vrând-nevrând. Duhul neliniștii vine pe drumul neascultării, și nu știe omul de ce este necăjit și rănit și trist și fără putere de suflet.

Dar tu, popor al Domnului, să te vindeci de orice durere, că e greu cu durere, și să te umpli de ascultare, că e mai ușor decât cu durerea și cu rana cea de la neascultare.

Dar ce este neascultarea? Ea te face să ieși din horă măcar cât de puțin. Ea te învață să fii singur de atâtea ori. Ea te duce la prea multe cuvinte cărora nu le dau de capăt frații între ei. Ea aduce durere de la unul la altul între frați. Ea te întristează pe tine însuși apoi, și ce este mai urât la ea este că ea te învinuiește la Dumnezeu, ca un diavol care-i părăște pe fiii Domnului.

O, fiilor, cine l-a făcut pe diavol? De unde porcede el? Omul este cel care lucrează acest duh rău. Ascunderea, și apoi neascultarea, acestea fac urât între frați. Dacă fiii Domnului nu înțeleg de-ajuns cu duhul și cu fapta ce este jertfa, nu vor învăța această lucrare, jertfa cea deplină. Prin jertfă omul nu ajunge mare pe pământ și nu-și capătă drepturi sau întâietate prin ea. Dacă asta ar căuta jertfa, atunci ea este diavol care-și caută loc înalt. Dacă fiii Domnului nu înțeleg de-ajuns din jertfa Domnului ce este jertfa pe pământ, ei trebuie să învețe de-ajuns, și să știe apoi de-ajuns. Dacă jertfa nu ajunge bucurie deplină pentru cel ce o face pe ea, dacă cel ce o face pe ea taie din ea în vremea facerii ei, acel om nu este curat prin jertfă, căci la Domnul nu este ca în lume, ci, din contra, liniștea sufletului vine de la jertfă, vine de la iubirea care nu cere camătă. Dacă frații cei de un nume cu Domnul cer frăție prin jertfă, atunci iubirea dintre ei este cu camătă, și nimeni nu dă mai mult, și nimeni nu dorește să facă mai mult și mai bine și ca pentru Domnul.

Dar ce este ascultarea? Ascultarea și iubirea ei? Ea te ține în horă, poporul meu. Ea te învață să fii cu frații și să stea frații laolaltă în ascultare. Ea nu se uită la cel neascultător, ci se smerește și face mai mult, ca să-i dea și celui ce nu face, ca nimeni să nu rămână în urmă. Aceasta este iubirea ei, și nu altfel este iubirea ei. Cine face numai așa, acela este cel ce poate, căci puterea cea de la Domnul prin aceasta vine și răscumpără timpul și îl face folositor pentru vecii. Amin.

O, poporul meu iubit! Când era creștinul liber, Domnul îl învăța să folosească bine timpul și să-I dea Domnului jertfă de rugăciune, căci tot ceea ce lucra atunci cu mâna creștinul, lucra pentru el și nu avea jertfa cea frățească sau pe cea cerească. Îl învăța Domnul să-și facă zestre în cer, și îi spunea să facă rugăciune dimineța când se scoală, și apoi la ora patru după amiază, de vecernie, și apoi seara când se culcă, și apoi la miezul nopții când toate dorm, și se mulțumea creștinul când făcea așa, și își zicea că aceasta era jertfa lui. Dar pentru jertfă este și o cale a ei, este și o lepădare de sine, că nu altceva este jertfa, iar în rugăciune creștinul cerea de la Domnul mult bine, multă iertare, multă biruință, și nu se vedea lepădare de sine la el, iar Domnul îi spunea: «Lucrează, creștine, și vino să te rogi, și învață-te pe de rost să te rogi, că va veni o vreme frumoasă de la Mine când nu vei mai avea vreme să spui „Doamne, iartă-mă!“, că vei fi ocupat cu multul cu lucruri minunate, de la Mine date».

O, popor iubit, așa vorbea Domnul cu cel de la începutul și de la mijlocul lucrării mele cu Domnul. Iar acum tu să nu te smintești de cuvintele de învățătură, și să le îndeplinești și să le lucrezi cu jertfă, copil al împlinirilor vestite de demult. Una e să ai o casă mică și numai pe tine și pe ai tăi în ea, căci asta înseamnă casă mică, și tu te îngrijești atunci de rugăciune, de treburile casei tale și, după porunci, de sufletul tău și al casei tale. Dar când ți se încredințează o casă mare și o multă lucrare în lături și o jertfă fără de timp, mai ai timp pentru tine? Mai ai timp ca la început? Nu mai ai, că la sfârșit e ca la sfârșit, și cine lucrează pentru sfârșit și pentru venirea Domnului, are mult lucru, are multă jertfă de dat, și nu mai are în zi oră bătută în cuie nici pentru dormit, nici pentru sculat, nici pentru spălat, nici pentru stat la masă, nici pentru rugat, ci mai întâi între acestea este jertfa, și toate celelalte prin ea lucrate și după ea lucrate. Amin.

Tu, cel de azi popor al Domnului, ai ajuns proorocia aceea să nu mai ai timp, și să fii ocupat cu lucruri mari și minunate, date de Domnul spre lucrare. Dar tu te-ai învățat să răscumperi vremea și să nu fii învinuit de neîmplinire și să faci și jertfă, popor iubit. Tu ești popor jertfitor, nu mai ești ca poporul de la începutul lucrării mele cu Domnul când își avea fiecare creștin casa sa, copilul său și libertatea sa. Și iată, tu, cel de azi, mai mult te rogi ca cel de atunci, chiar dacă nu e bătută în cuie ora rugăciunii, fiule, căci mai sus de toate stă dragostea, stă jertfa, popor iubit, jertfa pentru propășirea cuvântului lui Dumnezeu până la toate marginile și pe toate meleagurile, așa cum de mult ți-a spus Domnul că va fi. Ascultarea nu se face de cel mai mare și atât, că voi sunteți mici toți, ci se face de toate câte sunt de făcut, și prin sfat frățesc se așează fiecare la lucru, la jertfă, că multe lucrări are lucrarea cuvântului meu spre oameni, iar sfinții lucrează cu voi în toate lucrările voastre, și nu stau nici cerul, nici pământul din lucru. Amin.

O, poporul meu și al Domnului, dreapta socoteală, nu se poate fără ea în toate câte aveți voi de împlinit. V-a învățat Domnul duhul curățeniei, iar voi atât de mult să iubiți acest duh în tot ce lucrați! Toate locurile în care stați voi cu Domnul să fie curate ca lacrima în tot timpul, ziua și noaptea. Scuturați și măturați și țineți curat peste tot. Iar pe cei de la iesle îi rog să vă învețe cum se face curățenie în case și în curți și în grădini și pe drum. Ați scăpat de averi, dar aveți averea Domnului spre îngrijire. Ea trebuie să fie curată, fiilor, cu tot ce e pe ea. Toate să-și aibă locul lor, și toate mânuțele să știe locul a toate câte sunt, ca să vă fie ușor, fiilor. Nimic mai mult să nu aveți sau să nu strângeți decât numai ce trebuie pentru viața voastră cu Domnul. Nici un fel de idol să nu aveți, căci tot ceea ce nu trebuie este idol. Tot ce este stricat trebuie depărtat, căci toate se fac noi, iar din ce este vechi nu mai este. Țineți din răspuseri la Domnul, Care se uită la voi, căci ales între popoare trebuie să fii tu, popor iubit, că te privesc îngerii și sfinții și oamenii, și tu, unul pe altul, cum vorbești, cum gândești, cum lucrezi, cum mergi, cum plângi, cum râzi, cum dormi, cum te scoli, cum te rogi și cum primești, și să le lucrezi pe toate cu jertfă, că tu nu mai ai oră bătută în cuie nici pentru dormit, nici pentru sculat, nici pentru

mâncat, nici pentru rugat, ci mai întâi este jertfa, și toate celelalte în ea și după ea lucrate. Amin.

Luați cuvântul Domnului cel despre duhul și lucrarea curățeniei și rumegați-l și faceți din el împlinire, și obișnuiți-vă cu împlinirea aceasta, și eu vă voi mai învăța și aparte, fiilor. Și nu uitați că liniștea sufletului și puterea trupului vin de la jertfă, vin de la iubirea care nu cere camătă, ci numai se dă. Amin.

Ascultarea și iubirea ei, trupul și sufletul pentru Domnul, așa este sfințenia cea mare. Nimeni să nu se tragă în sine, nimeni să nu ia din sine, ci toate să fie la mijloc, și de acolo să se ia. Amin. Iar eu încă vă voi mai învăța, fiilor. Amin, amin, amin.

– Așa vom lucra, Verginico, așa, căci poporul acesta este ales între popoare, și tot aleasă să-i facem iubirea și jertfa, că de la acestea vin și puterea și iubirea pentru ele.

Poporul Meu, ascultă glasul trâmbiței Mele, că Noi, cei din cer, suntem tot timpul cu privirea la tine.

Poporul Meu, ai grijă să fii bucuria Mea în toată clipa. Și dacă-ți spun aceasta, așa să faci, și acum să faci, și toate să le faci azi, și să nu faci nici un fel de mâine din nimic, ci toate să fie azi. Amin.

Copii de la iesle, voi, cei care Mă primiți când Mă fac cuvânt peste voi! Fiți cârja Mea, și cu iubire fiți așa. Mă sprijin în voi. Vedeți să fiți tari, că nu e de la voi tăria voastră. Vedeți să fiți treji, că nu e de la voi trezia voastră. La voi toate sunt ale Mele, fiilor, și de la Mine le aveți. Amin. Aveți grijă de poporul Meu. Vedeți să asculte poporul, că Eu pentru rod vă voi da cunună.

Puneți note la purtare poporului Meu, ca să știe fiecare ce notă are și să se sânguiască fiecare pentru notă mare, pentru cunună, căci poporul Meu de azi, pentru cunună l-am ales Eu. Amin, amin, amin.

01/14-12-2001